

Liběšický Poutník

roč.19, č.35 30.8. 2020

30.8. Ne 22. neděle v mezidobí
Mše svatá v **10.00 v Liběšicích**,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivčicích
po každé mši svatě modlitba k Duchu svatému za nový školní rok

31.8. Po památka sv. Jiljí

1.9. Út úterý 22. týdne v mezidobí
Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci, v 17.00 v Želči

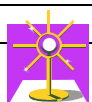
2.9. St středa 22. týdne v mezidobí – Světový den modliteb za péči o stvoření

Adorační den za nová povolání a za rodiny
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích

3.9. Čt památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
od 9.00 vikariátní konference v Blšanech

4.9. Pá pátek 22. týdne v mezidobí (1. pátek v měsíci)

Adorační den a noc naší farnosti
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích

5.9. So památka sv. Terezie z Kalkaty (Matky Terezy) (1. sobota v měsíci)
Mše sv. v 18.00 v Liběšicích – s nedělní platností,

6.9. Ne 23. neděle v mezidobí
Mše svatá v **10.00 v Liběšicích**,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivčicích

- **Setkání králů** se letos uskuteční v **neděli 13. září od 14 hodin** v areálu fary v Liběšicích. Všichni koledníci jsou srdečně zváni.
- Slavnost **udílení svátosti biřmování** se v naší farnosti bude konat v **neděli 20. září**.
- V kostele v Dobříčanech je momentálně deponován mobiliář určený pro jiné naše kostely, proto dočasně se zde mše svatě nemohou konat. Nebude tedy ani letošní poutní mše svatá o svátku Narození Panny Marie.
- **Sbírka na liběšické zvony pokračuje.** Všem dárcům rádi vystavíme potvrzení pro daňové účely.

sbírka na liběšické zvony
2300648916/2010, variabilní symbol 2017

Poutníčkova

příloha
roč.19, č.35

- ❖ **Požehnání** pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně**
v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Víra je skálou, na níž Syn Boží buduje církev (František, 23.8.2020)

Evangelium 22. neděle (srov. Mt 16,13-20) prezentuje moment, kdy Petr vyznává svoji víru v Ježíše jakožto Mesiáše, Syna Božího. Toto apoštoloovo vyznání vyprovokovalo sám Ježíš, který chce svoje učedníky přimět, aby ve vztahu k Němu učinili rozhodující krok. Celá cesta, po které se Ježíš ubírá se svými následovníky, zejména s Dvanácti, je cestou výchovy jejich víry. Nejprve se jich ptá: »Za koho lidé pokládají Syna člověka?« (v.13). Apoštolové rádi mluvili o druhých, jako my všichni. Klepy se líbí. Mluvení o druhých není tak závazné, a proto se nám líbí o druhých klevetět. V tomto případě je však již vyžadována perspektiva víry a nikoli klepy. A zdá se, že učedníci mezi sebou soutěží v předkládání různých názorů, které do značné míry sami sdílejí. Vcelku byl Ježíš z Nazareta obecně považován za proroka. (v.14).

Druhá Ježíšova otázka je řáda do živého: »A za koho mne pokládáte vy?« (v.15). V tom okamžiku máme dojem, že se na chvíli rozhostilo ticho, protože je každý z přítomných nucen dát se všanc a vyjádřit, proč je s Ježíšem; a k tomu je zákonitě třeba trochu zaváhání. Kdybych se vás i já nyní zeptal: „Kým je pro tebe Ježíš“, určitě nastane zaváhání. Z rozpaků je vyvede Šimon, který rozhodně prohlásí: »Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha« (v.16). Tato plná a jasná odpověď nevězla z jeho velkorysosti, ačkoli Petr byl velkorysý, nýbrž je plodem zvláštní milosti nebeského Otce. Sám Ježíš mu totiž říká: »Nezjevilo ti to tělo a krev – tedy kultura, v níž jsi vzdělán. Nikoli - ale můj nebeský Otec« (v.17). Vyznat Ježíše je milost od Otce. Říci, že Ježíš je Synem živého Boha, který je Vykupitelem, je milost, o níž je třeba prosit: „Otče, dej mi milost vyznávat Ježíše.“ Zároveň Pán rozpoznává Šimonovu pohotovost přijmout vnuknutí této milosti a proto slavnostně dodává: »Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev a peklé moci ji nepřemohou« (v.18). Tímto sdělením Ježíš dává na srozuměnou Šimonovi smysl nově obdrženého jména Petr: víra, kterou právě dal najevo, je neochvějnou skálou, na níž chce Syn Boží zbudovat svoji církev, to znamená svoje společenství. A církev jde vpřed vždycky v Petrově víře, v té víře, kterou uznává Bůh - Ježíš, který ho činí hlavou církve.

Dnes slyšíme, jak se Ježíš na každého z nás obrací otázkou: „A za koho mne pokládáte vy?“. A každý z nás, každý z nás má podat odpověď nikoli teoretickou, nýbrž takovou, která zahrnuje víru i život, protože víra je život! Odpověď, která od nás, stejně jako od prvních učedníků, žádá vnitřní naslouchání Otcovu hlasu a soulad s tím, co církev, soustředěná kolem Petra, stále hlásá. Jde o to pochopit, kým je pro nás Kristus, zda je středem našeho života a zda je cílem každého našeho snažení v církvi i ve světě. Kým je pro mne Ježíš Kristus? Kým je Ježíš Kristus pro tebe, pro tebe a tebe... Odpověď bychom měli dávat denně.

Je však třeba se mít na pozoru. Je nezbytné a chvályhodné, aby pastorační společenství byla otevřena tolikeré nouzi a nepředvídatelnosti. Láska je vždycky učitelkou víry, dokonalosti víry. Je však nezbytné, aby nás skutky solidarity, skutky lásky, kterou prokazujeme, neodvracely od kontaktu s Pánem Ježíšem. Křesťanská charita není pouhá filantropie, ale hledí jednak na druhého Ježíšovým očima, a jednak spatřuje Ježíše ve tváři chudého. A to je pravá cesta křesťanské lásky, vždycky s Ježíšem uprostřed. Kéž nás Nejsvětější Maria, blahoslavená, která uvěřila, vede cestou víry v Krista a je nám vzorem, abychom si uvědomovali, že důvěra v Něho dává plný smysl naší činnosti i lásky i veškeré naší existenci.